

[Ministeren for offentlige arbejder.]

som vi har kaldt Bornholmstrafikken. Denne virksomhed forestår herefter den af 66-selskabet hidtil udførte besejling af Bornholm.

For at sikre, at statsvirksomhedens indtjeningssevne ikke svækkes ved en helt fri besejling netop i de trafikalt set gunstigste perioder, er det foreslået, at der fremtidig skal tilladelse til at udføre rutesejlsads med passagerer, post eller gods såvel med danske som med fremmede skibe i fart mellem det øvrige Danmark og Bornholm.

Det er naturligvis i samfundets interesse, at det bornholmske erhvervs- og turistliv får de bedste kår, og at der ikke ved en restriktiv politik lægges hindringer i vejen for øen, og dette er ej heller meningen med forslaget.

Akilleshælen for såvel offentlig som privat trafik i disse år er imidlertid, at der findes lange perioder enten daglige eller i løbet af året, hvor indtjeningsmulighederne er små, men de faste udgifter lige store, også fordi man må holde et stor beredskab til at klare spidsbelastningerne.

Når staten som her i en særlig situation må træde hjælpende til, mener jeg, at det må være i alles interesse, ikke mindst den bornholmske befolknings, at statsvirksomheden får rimelige besejlingsvilkår.

Jeg behøver ikke at gentage, at bestemmelsen ikke af mig vil blive brugt til at gennemføre en restriktiv besejlingspolitik.

Jeg mener at kunne sige, at der med den foreslåede ordning er skabt de bedste muligheder for at ophjælpe det bornholmske erhvervsliv og samtidig sikre øens befolkning tryghed i trafikforhindelserne til omverdenen også på længere sigt.

Jeg synes, at opnåelsen af dette dobbelte formål er en indsats værd fra statens side, idet trafikken på Bornholm ikke kan sidestilles med trafikken til landets mindre øer, som må være en kommunal opgave alene. Bornholm må, som jeg har berørt det, derimod sidestilles med en landsdel.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om amtscent-*

traler og en landscentral for undervisningsmidler.

Lovforslaget falder i to dele, hvoraf den ene omhandler amtscentralerne og den anden landscentralen.

Forslaget bygger i det væsentlige på betænkning nr. 621 om skolebiblioteker og centraler for undervisningsmidler. Ifølge lovforslagets kapitel 1 sammenlægges de nuværende fælleskommunale samlinger og skolecentraler i amtscentraler, der oprettes og drives af amtskommunerne. Driften af disse samlinger, som etableres som et tilbud til kommunerne, pålægges amtskommunerne som led i det amtskommunale skole- og undervisningsvæsen. Det er efter forslaget overladt til de enkelte amtskommuner at afgøre, hvorvidt og i hvilket omfang amtscentralen skal bestå af flere afdelinger, ligesom det er overladt til amtskommunerne afgørelse, hvilke funktioner der skal henlægges til de enkelte afdelinger.

Opgavefordelingen mellem de fælleskommunale samlinger, som efter den nugældende ordning kan oprettes i henhold til loven om folkebiblioteker m. v., og skolecentralerne, som siden 1. april 1970 har været drevet af amtsrådene, kan kort beskrives således, at de fælleskommunale samlinger hovedsagelig distribuerer supplerende undervisningsmaterialer til eleverne til brug i undervisningen, medens skolecentralernes hovedopgave er at give information til lærerne om alle former for undervisningsmidler.

Denne skarpe opdeling af institutioner og funktioner har man i stigende grad i praksis følt som en urimelighed, fordi de to funktioner må betragtes som to sider af samme sag, idet begge institutioner beskæftiger sig med formidlingen af undervisningsmidler.

Med forslaget tilsigter man at videreføre de fælleskommunale samlings og skolecentralernes funktioner over for folkeskolen og efterhånden at udbygge denne virksomhed med henblik på betjeningen af de øvrige uddannelser på de gymnasiale alderstrin samt af fritidsundervisningen i det omfang, der måtte være behov herfor.

Jeg vil i denne sammenhæng gerne pege på nødvendigheden af, at der etableres et nært samarbejde med folkebiblioteksområdet, således at man i videst muligt omfang udnytter de eksisterende ressourcer ikke